

Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Όπως αναφέραμε στο προηγούμενο αφιέρωμά μας, ο ίδιος ο Δαρβίνος είχε παραδεχθεί ότι εάν η θεωρία της εξέλιξης ήταν σωστή θα έπρεπε να υπάρχει ένας τεράστιος αριθμός μεταβατικών μορφών, καθώς το ένα είδος θα μετατρέποταν σε άλλο είδος. Το γεγονός ότι την εποχή κατά την οποία ανακοίνωνε την μελέτη του (1859) δεν είχαν βρεθεί αυτές οι μεταβατικές μορφές το απόδωσε στην ατέλεια της Γεωλογίας και της Παλαιοντολογίας, παρέμενε όμως με την πεποίθηση (και ελπίδα) ότι οι ανασκαφές θα αποκάλυπταν αυτόν τον τεράστιο αριθμό μεταβατικών, ενδιάμεσων μορφών.

Το παράδοξο είναι ότι όλοι μας μεγαλώσαμε με την (καλλιεργημένη) εντύπωση ότι τα ευρήματα των ανασκαφών κατηγορηματικά υποστηρίζουν την θεωρία της εξέλιξης! Μας έλεγαν, ότι μπορείτε να πιστεύετε αν θέλετε στην Δημιουργία του ανθρώπου από τον Θεό, αλλά όλα τα ευρήματα των ανασκαφών αποδεικνύουν την εξέλιξη του ανθρώπου από τον πίθηκο!

Είναι όμως έτσι; Ο David Raup έφορος του περίφημου Μουσείου Φυσικής Ιστορίας του Σικάγου, το οποίο στεγάζει περισσότερο από το 20% των απολιθωμάτων που έχουν βρεθεί παγκοσμίως, είναι αρμόδιος να καταθέσει την επιστημονική του θέση: *“σήμερα μετά από περισσότερο από ένα αιώνα ανασκαφών έχουμε λιγότερα ευρήματα από αυτά που θεωρούνταν σαν παραδείγματα την εποχή του Δαρβίνου. Αυτό συμβαίνει διότι και τα θεωρούμενα σαν κλασσικές περιπτώσεις εξελικτικής μετάπτωσης, όπως είναι η εξέλιξη του αλόγου στην Βόρεια Αμερική, εγκαταλείφθηκαν υπό το φως των νεωτέρων ανακαλύψεων.”*⁽¹⁾ Μάλιστα περίφημοι παλαιοντολόγοι του Harvard, του Αμερικανικού και Βρετανικού Μουσείου μας λένε ότι ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ εξελικτικής μετάπτωσης ενός είδους σε άλλο είδος!⁽²⁾

Η Γενετική λοιπόν δείχνει ότι οι μεταλλάξεις και η φυσική επιλογή δεν μπορούν να προκαλέσουν εξελικτικές αλλαγές, και η Παλαιοντολογία φανερώνει ότι ποτέ δεν έγιναν!

Η θεωρία λοιπόν της εξέλιξης όπως παρουσιάζεται στα εγχειρίδια βασίζεται σε αποκυήματα της φαντασίας και όχι στα απολιθώματα ή σε επιστημονικές ανακαλύψεις. Οι Stephen Gould και Niles Eldredge έθεσαν το θέμα ως εξής: *“Η θεωρία της προοδευτικής εξέλιξης των ειδών ποτέ δεν επιβεβαιώθηκε (από τα ευρήματα) στους βράχους!”*⁽³⁾ Η θεωρία της εξέλιξης δεν αποτελεί λογική συνέπεια επιστημονικών παρατηρήσεων, διότι ήδη από την αρχή οι επιστημονικές παρατηρήσεις ήταν αντίθετες από την θεωρία, κάτι που και ο ίδιος ο Δαρβίνος είχε επισημάνει.

Εάν όμως η υπόθεση αυτή δεν βασίστηκε σε επιστημονικές παρατηρήσεις και στην λογική τότε από πού προήλθε η έννοια της εξέλιξης; Οι ανωτέρω δύο επιστήμονες μας δίδουν την απάντηση: ***“Η θεωρία της προοδευτικής εξέλιξης εκφράζει τις πολιτιστικές και πολιτικές προκαταλήψεις του φιλελευθερισμού του 19^{ου} αιώνα!”*** Αυτό λοιπόν που έχει περάσει μέσα στο σχολικό σύστημα και στον τρόπο σκέψης μας είναι οι ***πολιτιστικές και πολιτικές προκαταλήψεις του φιλελευθερισμού του 19^{ου} αιώνα!***

Στην εναγώνια προσπάθειά τους να υποστηρίξουν την θεωρία τους και να *ανακαλύψουν* τους χαμένους συνδυασμούς κρίκους, οι οπαδοί της θεωρίας της εξέλιξης παρέβλεψαν την αντικειμενικότητα και την επιστημονική παρατήρηση, απαραίτητα εφόδια κάθε υγιούς επιστημονικής προσπάθειας.

Σε προσεχή αφιερώματά μας, Θεού θέλοντος, θα αναφερθούμε στα διάφορα ευρήματα που θεωρήθηκαν σαν συνδυασμοί κρίκων μεταξύ πιθήκων και ανθρώπου, όπως και στη μέθοδο ανασκαφών, χρονολόγησης και αναπαράστασης ολόκληρου πολιτισμού από ένα δόντι! Στο σημερινό μας όμως αφιέρωμα θα θέλαμε να αναφερθούμε στον άνθρωπο του Piltdown.

Το 1912 το ενδιαφέρον της επιστημονικής κοινότητας στράφηκε στο Piltdown της Νότιας Αγγλίας όπου ανακαλύφθηκαν από τον Charles Dawson, έναν ερασιτέχνη φυσιοδίφη, κομμάτια από ανθρώπινο κρανίο μαζί με σιαγόνα πιθήκου. Όλοι πίστεψαν πώς επιτέλους βρήκαν τον πολυπόθητο συνδυασμό κρίκων μεταξύ πιθήκου και ανθρώπου. Παρενθετικά εδώ θα πρέπει να τονίσουμε ότι αν πράγματι η θεωρία της εξέλιξης ήταν σωστή θα έπρεπε να υπάρχει όχι μόνο ένα αλλά πάρα πολλά ευρήματα συνδυασμών κρίκων. Αμέσως το εύρημα ονομάστηκε Eoanthropus και καταχωρήθηκε στο είδος Dawsoni (από το όνομα του Dawson που το

ανακάλυψε!). Για πολλά χρόνια το απολίθωμα αυτό αποτέλεσε το αντικείμενο ανακοινώσεων και ανθρωπολογικών διαφωνιών. Το 1953 όμως αποκαλύφθηκε ότι ήταν μία καλοστημένη απάτη κατά την οποία το ανθρώπινο κρανίο και η σιαγόνα του πιθήκου είχαν υποστεί κατάλληλη επεξεργασία ώστε να φαίνονται παλαιά! Το μυστήριο, για το ποιος έκανε την απάτη, ανακαλύφθηκε τον Ιούνιο του 1996 όταν ο παλαιοντολόγος Brian Gardiner και ο ερευνητής Andrew Cunniff ανακοίνωσαν ότι ο ένοχος ήταν ένας πρώην έφορος του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας. (TIME, JUNE 3, 1996). Στην σοφίτα του Μουσείου βρέθηκε ένα κιβώτιο, με τα αρχικά του ένοχου και με όλα τα σύνεργα της απάτης!

Ένα όμως ακόμη μεγαλύτερο μυστήριο είναι το γεγονός ότι αυτή, η όχι και τόσο έξυπνη απάτη, εξαπάτησε τόσους επιστήμονες για τόσα πολλά χρόνια. Όταν οι επιστήμονες ξανακοίταζαν τα ευρήματα, μετά την ανακάλυψη της απάτης, απόρησαν πώς προηγουμένως δεν είχαν αντιληφθεί την τεχνητή παρέμβαση που είχε γίνει (κατάλληλο πριόνισμα, τεχνητή παλαιώση). Η εξήγηση είναι ότι οι άνθρωποι ήθελαν να πιστέψουν στην θεωρία της εξέλιξης και έτσι έβλεπαν αυτό που ήθελαν να πιστέψουν.

Ο χαμένος όμως σύνδεσμος δεν είναι μεταξύ πιθήκου και ανθρώπου. Αυτός ποτέ δεν θα βρεθεί διότι απλούστατα δεν υπάρχει. Ο χαμένος σύνδεσμος είναι μεταξύ του ανθρώπου και του Θεού! Αυτός δεν είναι ένα νεκρό απολίθωμα αλλά ο ζωντανός Σωτήρας, ο Κύριος Ιησούς Χριστός και ο Οποίος ακόμη φωνάζει: **“Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή. ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα ειμή δι Εμού.”** (Ιωάννης 14: 6). Είναι λοιπόν ώρα να σηκωθούμε από τα χώματα, να πάρουμε στα χέρια μας τον Λόγο του Θεού και να εκζητήσουμε το πρόσωπο του Κυρίου.

Αλέκος Περάκης

Πηγή: Εφημερίδα «Χριστιανισμός», φύλλο Ιουλίου 2000

-
1. David Raup: “Conflicts between Darwin and Paleontology” Field Museum Bulletin, January 1979
 2. Gary Parker: “Creation – The Facts of Life”
 3. Stephen Gould and Niles Eldredge. “Punctuated Equilibria: the Tempo and Mode of Evolution Reconsidered” Paleobiology 1977